

τερον τὴν *Στρατιωτικὴν κατάληψιν Ἀρτης καὶ Θεσσαλίας*. Αἱ σημειώσεις αὐταὶ εἶναι ἐξ ἀνταποκρίσεων δημοσιευθεῖσων ἐν ταῖς *Νέαις Ἰδέαις* καὶ τῷ *Νεολόγῳ* Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ κ. Παγανέλλης διεκρίθη ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσιν, ὡς νὰ ᾔτο Ἀγγλος ἀνταποκριτής. Ἔχει τὴν πραγματικότητα καὶ τὸ εὐθυμον τῶν ἐπιστελλόντων εἰς τὰ μεγάλα ἀγγλικά φύλλα. Τὸ βιβλίον του ἀναγινώσκεται ὡς μυθιστόρημα, διότι ἐκάστη ἐπιστολή του ἦτο καὶ ἐν διήγημα. Μυθιστόρημα ὅμως πλήρες πραγμάτων, εἰδήσεων, περιγραφῶν, σκέψεων. Πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ἡ ῥομαντικὴ ἐκείνη ἀνάθεσις του εἰς τὰ *Μετέωρα* καὶ ἡ ῥομαντικωτάτη περιγραφή τῆς Νέας Μονῆς τῆς Χίου, καὶ τοῦ ἀσκητοῦ Παχωμίου, ἡμιφρενοβλαβοῦς, μὲ τρεῖς δυστυχεῖς μαθητάς του, ζῶντας ἀσκητικῶς ἐντὸς σπηλαίου.

Αἱ κυριώτεραι θεσσαλικαὶ πόλεις καὶ χωρία, ἡ Ἄρτα τῆς Ἑπείρου, ὑπὸ τὴν ἀνταποκριτικὴν γραφεῖδά του παρίστανται πρὸ τοῦ ἀναγνώστου ὡς ἐν ἀναγλύφῳ, ἰδίως δὲ περιγραφαὶ καὶ ἐκδρομαὶ καὶ εἰδήσεις καὶ ἱστορικαὶ ὑπομνήσεις βροῖουσιν ἐν τῷ ὥρῳ βιβλίῳ τοῦ κ. Παγανέλλης, ὅπερ ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τὴν πρωτοτυπίαν, τὸ λιτόν καὶ εὐχαρί τοῦ ὅρους, τὸ φιλόληθες καὶ τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν τοῦ γράφοντος, μὲ τὸ βαθύ αὐτοῦ αἶσθημα, ὅπερ διαρρέει πάντοτε τὰς γραμμὰς του, θὰ διαδοθῇ εἰς πολλῶν χεῖρας, ὡς λίαν εὐάρεστον ἀνάγνωσμα.

Σήμερον ἀνατέλλει εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πωλούμενος ἀντὶ 3 φράγκων, ὁ **Α'** τόμος τῶν προαναγγεληθέντων Ποιημάτων τοῦ Σουρᾶ ἀντὶ 3 φράγκων. Οἱ ἐν ταῖς γραφεῖσι τῶν διαφόρων ἐφημερίδων ἐγγραφεῖντες συνδρομηταὶ θὰ λάβωσι τὸν τόμον ἐκ τοῦ γραφείου ὅπου ἐνεγράφησαν. Ὁ **Α'** τόμος περιέχει τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, τὴν μόνην **ἀληθινὴν ἱστορίαν** τοῦ τραγικοκοινωνικοῦ αὐτοῦ ἐπεισοδίου τῶν ἐθνικῶν μας σελίδων. Ἀρχὴ ἀρχὴ φηγουράρουσι οἱ λόγοι τοῦ Δεληγιάννη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι σχεδὸν ἄγνωστοι εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ πρέπει νὰ γνωστοῦν. Ἐν μέρει **Β'** εἶναι τὰ περίφημα **ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ**. Καὶ ἐντὸς μηνὸς ἐπὶ τέλους ἐκδίδεται καὶ ὁ **Β'** τόμος.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἐπαιτικῇ ὄλῳ τῶν ἐφημερίδων, τῶν κομμάτων ἰδίως ἐξυμνήσει τοῦ Γαμβέττα ὡς Ἑλλήνος καὶ φιλέλληνας καὶ ἡμιέλληνας, καὶ τῇ ἀποκλειστικῇ λύπῃ ὡς θανόντος ἐνὸς φίλου τῆς Ἑλλάδος, ἀνεμνήσθη τις τῶν γειτονισσῶν αἰτινες, ἐπὶ τῷ θανάτῳ πατρὸς πολυμελοῦς οἰκογενείας, ὁλοφύρονται τὸν ἀπολεσθέντα **κοιμπάρον** των!

Ὡραία ἦτο καὶ ἡ διαφιλονεικίσις τοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ Γαμβέττα μεταξὺ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Οἱ λόγοι τοῦ Δεληγιάννη ὅτι περισσότερον τὸν λυπεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τὴν συμπολίτευσιν, διότι ὁ προσωρινὸς ἀρχηγὸς αὐτῆς χάρις εἰς τὸν Γαμβέττα ἔλαβε τὸν ἀμάραντον Ῥοντῆρειον στέφανον, ἠδύνατο νὰ συγκινήσουν μέχρι . . . γελώτων!

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

ΣΤΗΝ ΕΔΡΙΑΣΙΕ ΤΡΙΤΗΣ

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν προκειμένην δίκην λείπει τὸ κυριώτερον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἴσως οἱ πλείότεροι μαντεύετε.

Ὁ Ἰούλιος Μοανῶ, ὁ γνωστός συγγραφεὺς τῶν *Δικαστικῶν κωμικῶν*, δὲν παρίσταται κατὰ τὴν ἐπίσημον δίκην ἴσως μάλιστα τὴν ὥραν αὐτὴν κλαίει τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου συμπατριώτου του, καὶ ὅμως ἂν ἦτο ἐδῶ θὰ μᾶς προσέφερεν ἓνα ἀκόμη τόμον ἐκ τῶν ἀμυμήτων δικαστικῶν του.

Περὶ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Συνέδρων, περὶ τῶν δικηγόρων καὶ περὶ τοῦ ἀκροατηρίου σᾶς εἶπον χθὲς ὀλίγα ἐν παρόδῳ. Σήμερον θὰ μὲ χαρίσετε ὀλίγην ὑπομονήν, διὰ νὰ σᾶς εἰσάξω εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνόρκων οὐχὶ ὡς κατηγορουμένους, ἀλλ' ὡς θεατὰς ἀπλῶς.

Ἡ ὅλη τῶν ἐνόρκων ἀποψὶς δίδει τὴν εἰκόνα ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, διότι καὶ ἡ μορφή αὐτῶν καὶ τὸ ἐνδυμα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐγχώριον ἢ ἐθνικόν καὶ τὸ κάθισμά των παρὰ πολὺ ἀφελές καὶ σχεδὸν ἡμελημένον, καὶ ἡ ἐξωτερικὴ των περιβολὴ ἀτμηλέητος, καταμαρτυροῦσι τὴν ἐπαρχιακὴν των προέλευσιν. Ἄλλ' εἰς ἐμὲ μερικὴ γοῦνα μὲ τὰς ὁποίας καλύπτονται, μερικὰ κάπαι, ἄλλα δερμάτινα ἐπάνωφόρια, μοὶ κάμνουν τὴν ἐντύπωσιν θηριοτροφείου, μολοντοὶ ἡ καθόλου αὐτῶν φυσιογνωμία προδίδει ἀγαθωτάτους ἀνθρώπους.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐνόρκων εἶναι κατ' ἐξοχὴν λερωμένος· φέρει καὶ αὐτὸς φουστανέλλαν ἢ ὁποία ἴσως ἀκόμη δὲν ἐκηλιδῶθη εἰς πλύσιμον· τὸ φέσιόν του εἶναι καὶ αὐτὸ πεπαλαιωμένον, ἀλλ' εἰς τὸ κατώτατον μέρος τὸ περιβάλλει κύκλος μελανὸς ἐν εἶδει πένθους πρὸς τὴν νεανικὴν του πάλαι ποτε ἡλικίαν. Μία ἄλλη ἐξ ὑφάσματος ποικιλοχρόου, ὡς ἡ ἱρις, ζώνη περιβάλλει τὴν μέσην του· ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ του προβάλλει ὑποκάμισσον πρὸ τοῦ ὁποίου οἱ κολάραι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θὰ ὠχρίων ἐξ ἀντανάκλασεως, καὶ πρὸς τὸν κορμὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐπαναφαίνεται τὸ αὐτὸ ὑποκάμισσον σκοτεινότερον πάσης περιγραφικῆς, . . . μελάνης. — Καὶ ὅμως ὑπὸ τὴν λερωμένην ἐκείνην περιβολὴν ἴσως κρύπτεται ψυχὴ εὐσυνείδητος καὶ δικαία. Ποῖος τὸ ξεύρει! Ἴσως ὅμως κρύπτεται καὶ ψυχὴ ἐνόρκου. Κι' αὐτὸ ποῖος τὸ ξερεῖ!

Οἱ λοιποὶ ἐνόρκοι δὲν διαφέρουσι πολὺ τοῦ προϋσταμένου αὐτῶν, τὸ δὲ σύνολον μοὶ ἐνθυμίζει *ἀρματολικὴν παρέαν* ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ τεθῇ τὸ ψῆτό *ἀρρι*, καθὼς μετὰ μικρὸν θὰ τεθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων τὸ ζήτημα τῆς καταδίκης καὶ τῆς ἀθώωσεως τῶν κατηγορουμένων.

Ὅλη ἡ πρωϊνὴ συνεδρίασις πρόκειται νὰ καταναλωθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, οὐσιωδῶν καὶ τῶν δύο μαρτύρων καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν προκειμένην δίκην, ἀμφοτέρων διατελεσάντων ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐλλείμματος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πλησμονῆς τῶν ἐρωτήσεων, αἰτινες τοῖς ἀπευθύνθησαν, ἰδίᾳ πρὸς τὸν πρῶτον, καὶ αἰτινες εἶχον μᾶλλον χαρακτῆρα *κουβέντας* φιλοδόξων τινῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἢ σκοπὸν ἐξακριβώσεως τῆς ἀληθείας.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐν γένει μὲν εὐγενέστατος, προσνήνης καὶ γλυκὺς τοὺς τρόπους πρὸς πάντας, ὑπερηκόντισεν ὅλας του